

bonobo

en dagelijks bega je
de dodelijke zonde van ergernis
om de mens, de soortgenoot, zijn zwarte
grappen: je scherpt je nagels al maar
wiens gezicht zou je open krabben

te vaak te veel voor ogen
dat gal jaagt door je bloed
en waar vandaan of waarheen we gaan
je weet alleen dat het anders moet

o was ik maar een bonobo
een hitsige pitsige bonobo
dan deden we ziezo ziezo
precies gelijk een bonobo

hoeveel maskers moet je dragen
om te vergeten wie en waar je bent
hoeveel gewaden heb je nodig
om naakte feiten in te kleden
een naaktheid die niet went

alles naar wens aan deze tafel?
alles naar smaak en kinderwens:
hoe kan het dat ze kwalijk
dromen, gillen in hun slaap

we moeten wel we moeten wel
iets leren op de duur
we zijn de soort die de vruchten oogst
de landwijn, de landmijn, de wraak
of groet van een gebuur

o was ik maar een bonobo
een bonkende botsende bonobo

zal een hemels woord het kwaad bezweren
dat bedreven wordt in een aardse naam
geen mens is mens die blijft beweren:
mij, mij gaat het geen ene moer aan

moede vader, moedermaagd vergeef ons maar
we vragen om clementie
geef ons de moed, geef ons het bloed
van een gezonde potentie

o was ik

Staf De Wilde, Lappersfort Poets Society

(het refrein moet worden gezongen op de toon van het volksliedje 'Jef speelde geiren op de tsjoelala'
)